

12 – 17.12.11

2. MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL FILMÓW DOKUMENTALNYCH „HUMAN DOC”

„HUMAN DOC” jest pierwszym w Europie Środkowo-Wschodniej i trzecim na świecie innowacyjnym wydarzeniem łączącym kino na najwyższym światowym poziomie z refleksją na tematy globalne. Obrazy prezentowane na festiwalu to prawdziwe perełki filmów dokumentalnych, krótko- i długometrażowych, pokazujących globalne współzależności, problemy i wyzwania. Festiwal to świat w zbliżeniu: życie za mniej niż jednego dolara dziennie, walka z wykluczeniem społecznym, skutki zmian klimatycznych, pomoc międzynarodowa, konflikty. To unikalne połączenie przyjemnego z pożytecznym: kina dokumentalnego na najwyższym światowym poziomie, kampanii społecznych, debat i dyskusji. Przegląd festiwalu prezentuje filmy niebanalne, pełne pasji i emocji, które uwrażliwiają na niesprawiedliwość społeczną i przede wszystkim inspirują do działania, pokazują, że nawet będąc tu, w Polsce, możemy zmieniać życie innych ludzi na lepsze, pomagać nawet w najdalszych zakątkach świata.

Filmy, które inspirują do myślenia i pozwolą odkryć świat na nowo!

KARNET ULGOWY (tylko!) 15 zł
KARNET NORMALNY 20 zł

12.12 (pon.)

18:00 „MIR. DZIESIĘĆ LAT W AFGANISTANIE” (2010) [W. Brytania] – reż. Phil Grabsky [95 min.]

Brytyjski filmowiec Phil Grabsky udał się w podróż do centrum Afganistanu parę miesięcy po upadku rządów talibów. Jego celem było stworzenie filmu kinowego pokazującego życie zwyczajnych Afgańczyków. Film śledzi losy zuchwałego, entuzjastycznego Mira na przestrzeni ponad dziesięciu lat jego życia, począwszy od lat dziecińczych do osiemnastego roku życia. Jest to podróż do wczesnej młodości w jednym z najbardziej surowych miejsc na Ziemi, podróż odzwierciedlająca niezwykle żywą historię Afganistanu.

“Mir. Dziesięć lat w Afganistanie” ukazuje codzienne życia Mira i jego rodziny z bardzo bliskiej perspektywy. Opowiadanie prowadzone jest przez retrospektywną podróż Mira do czasów gdy był nastolatkiem, kiedy to został zmuszony zostawić za sobą swoje dziecięce zachowania i rozpocząć trudny proces stawania się mężczyzną. Jest to wystarczająco trudne dla każdego dziecka, ale Mir dodatkowo musi stawić czoła tym wyzwaniom we współczesnym Afganistanie. W skrócie, jest to wyjątkowy portret życia, pełen humoru oraz bolesnych emocji, jakie targają współczesnych mieszkańców Afganistanu.

Jest to film, który w wyjątkowo poruszający i intymny sposób odkrywa, co działo się w Afganistanie w ciągu ostatniej dekady od upadku rządów talibów w listopadzie 2001 roku. Jaki wpływ miała ingerencja Ameryki i jej sojuszników na ten kraj? Czy wciąż

istnieje możliwość, iż Mir skończy jako żołnierz lub hodowca opium, a jeżeli tak, to czy możliwe jest przerwanie tego kręgu? Stany Zjednoczone przeznaczają 60 miliardów dolarów rocznie na utrzymanie swoich żołnierzy, ale jaki jest tego efekt? Czy przegrywają tę walkę o serca i umysły czy też chronią młodych chłopców i dziewczęta uczęszczających do biednej i małej szkoły Mira?

13.12 (wt.)

18:00 „ODYSEJA ZŁOMOWA” (2010) [Polska] – reż. Paweł Ferdek, Łukasz Gutt [48 min.]

Antyczna droga do Chin – Jedwabny Szlak. Stara ciężarówka wiezie poradziecki złom do chińskiej huty: szutrową drogą przez puste góry Tien Szan, wspinając się na przełęcz Torugart 3750 m n.p.m. Śledzimy ostatnią podróż porzucenia ramy łóżka, wyrzuconego z jakiegoś domu przed laty. Różne metalowe resztki upadłego imperium ZSRR spotykają się na przyczepie ciężarówki. Rosnące w potęgę Chiny, głodne surowców, pochłonęły już prawie cały złom jaki można było znaleźć w Kirgistanie. W drodze poznajemy życie kilku osób: złomiarza, kierowców, pani z przydrożnej "gościelnicy"- noclegowni urządzonej w "wozie drzymały".

Opowieść toczy się jednocześnie w skali makro i mikro: historia dwóch cywilizacji splata się z walką kilku ludzi o przeżycie i lepszą przyszłość. Ile czasu zajmuje przejazd ze złomowiska w Tokmoku do huty w Urumchi? To niewiele ponad 1000 kilometrów, ale złom będzie jechał miesiąc. To prawdziwa podróż w czasie. Dla ludzi w Kirgistanie czas się zatrzymał, żyją z dala od nowoczesnej cywilizacji. Chińczycy pędzą w rytmie polifonicznych dzwonek komórkowych, szelestu banknotów, neonów w centrach handlowych.

19:00 „ZAGŁOSUJ NA MNIE” (2007) [RPA/Dania] – reż. Weijun Chen [55 min.]

Jakie mogłyby być konsekwencje wprowadzenia wolnych wyborów w Chinach? Czy demokracja jest wartością uniwersalną? Reżyser Weijun Chen postanowił odpowiedzieć na te pytania przeprowadzając eksperyment – oddając władzę w ręce ludu.

W „Zagłosuj na mnie” uczniowie trzeciej klasy szkoły podstawowej Evergreen doświadczają na własnej skórze czym jest demokracja. Ogłaszają wybory na przewodniczącego klasy – prestiżowe stanowisko, o którego obsadzeniu zdecydował dotychczas nauczyciel. Wraz z rozwojem akcji obserwujemy trójkę ośmiolatków: dwóch chłopców i dziewczynkę – jedynaków (w wyniku chińskiej polityki „jednego dziecka”) w trakcie bezwzględnego wyścigu po upragnione stanowisko. Młodzi kandydaci ulegają wpływom nadgorliwych rodziców, namawiających dzieci do sięgania po wszelkie możliwe środki, łącznie z przemocą, przekupstwami, potajemnymi pertraktacjami i personalnymi zaczepkami. W efekcie otrzymujemy kampanię wyborczą, która pod względem natarczywości jest bardzo bliska amerykańskiej.

Ujmujący, zaskakujący i pouczający film prezentuje widzom codzienność miasta Wuhan, położonego w samym środku Chin, a rozmiarem dorównującego Londynowi. Miasta, którego domy rodzinne i nowoczesne szkoły niewiele różnią się od tych znanych nam z własnego otoczenia. Nie tylko architektura miasta nie jest nam obca, ale także nadzieje i marzenia jego mieszkańców, zarówno dzieci jak i ich rodziców, co jest dowodem na to, że zwłaszcza w trakcie wyborów ludzka natura jest wszędzie taka sama.

14.12 (śr.)

18:00 „SOLARTAXI – ZE SŁOŃCEM DOKOŁA ŚWIATA” (2010) [Niemcy] – reż. Eric Schmitt [68 min.]

To, co początkowo było tylko dziecięcym marzeniem, stało się imponującą 18-miesięczną przygodą, obejmującą swoim zasięgiem całą planetę. Sporo osób rozpoczęło swoją „przygodę dookoła świata”, niektórzy nawet zdołali ją ukończyć, ale nikt dotychczas nie zrobił tak dużo, polegając wyłącznie na energii słonecznej.

Podróż pełna niespodzianek i przeszkód, będących pozornie nie do pokonania, rozpoczęła się latem 2007 r. Louis Palmera i jego prototyp pojazdu napędzanego energią słoneczną, „Solartaxi”, spotykali na swojej drodze księżniczki, gwiazdy filmowe, polityków czy naukowców, ale również – co najważniejsze – zwykłych ludzi i przekonywali wszystkich, że samochód o zerowej emisji spalin to nie sen. Ten film, będący pierwszym ekologicznym kinem drogi, w pełni tego dowodzi.

19:15 „CZAS PO APOKALIPSIE” (2010) – reż. Antony Butts [65 min.]

Jak posprzątałbyś po wojnie atomowej? Gdzie zaprowadzi nas nowa eugenika genetyki? Czy życie niepełnosprawnych dzieci jest coś warte?

Bibigul jest młodą ciężarną kobietą, cierpiącą na schorzenie, nazywane przez lekarzy „prerażającą, zniekształconą twarzą”. Jest córką Bikena, jednego z wielu zdeformowanych mieszkańców położonego w Kazachstanie Semipalatyńska, gdzie w trakcie zimnej wojny przeprowadzano na ludności tajne eksperymenty z użyciem 456 rodzajów broni atomowej. KGB zachęcało mieszkańców do łowienia ryb i pływania w radioaktywnych jeziorach kraterowych, a lekarze analizowali wyniki. Wciąż przebywa tam wielu z tych lekarzy – zdeterminowanych, by wykorzystać wyniki swoich badań do dobrych celów. Jednocześnie nad kraterami ciągle wypasane są owce, a w najbardziej skażonych wioskach jedno na 23 dzieci rodzi się z wadami wrodzonymi.

W obliczu przerażającego dziedzictwa mieszkańcy są zgodni, że ich schorzenia wynikają z ciągłego promieniowania oraz dziedzicznych wad genetycznych spowodowanych napromieniowaniem. Nie wiedzą jednak, co mogą w tej kwestii zrobić. Doktor Toleukhan Nurmagambetov, dyrektor miejskiej kliniki położniczej, chce przerwać straszliwe koło narodzin zdeformowanych dzieci. Jego rozwiązaniem jest genetyczny paszport, który powstrzyma potomków ocalałych posiadających podejrzone geny przed posiadaniem dzieci. Bibigul została skierowana do doktora

Nurmagambetova na dalsze badania. Pomimo diagnozy, że dziecko najprawdopodobniej urodzi się z zespołem Downa i błagań lekarza, by poddała się aborcji, Bibigul przyrzekła donosić ciążę. Nurmagambetov, przekonany, że region znajduje się w samym środku „genetycznej apokalipsy”, wzywa do zmiany prawa. Czy polityka genetyczna, którą można określić jedynie mianem eugeniki, jest naprawdę konieczna? Czy dziecko Bibigul urodzi się zdrowe czy też nie?

Film nie opowiada się po żadnej ze stron, pozostawiając ocenę widzom, czy życzyć Bibigul i jej rodzinie możliwości postępowania zgodnie z własnym sumieniem i pozwolić na powiększanie rodziny bez względu na ryzyko. Z drugiej strony, jeśli możemy zapobiec narodzinom niepełnosprawnych dzieci, dlaczego mamy tego nie robić? Jeśli sposób rozumienia doskonałości narzucony jest przez władzę, to jak ludzkość ma iść do przodu, skoro grozi nam tragedia, do której zaprowadziły nas już podobne ideologie w minionym stuleciu? Film jest nieopowiedzianą dotąd historią ludzkiego dramatu; pozostawia widzów zaniepokojonych tym, co powinno zostać zrobione zarówno z niespodziewanym i długotrwałym dziedzictwem broni jądrowej, jak i potęgą genetycznej manipulacji, która zaczyna powoli rosnąć w siłę.

15.12 (czw.)

18:00 „DZIECI WOJNY” (2009) [USA/Uganda] – reż. Bryan Single [75 min.]

Bryan Single kręcił swój dokument przez 3 lata. Miejszem akcji stała się dotknięta wojną północna Uganda. Dzieci wojny to unikalny film dokumentalny, ukazujący grupę dzieci-żołnierzy, które po ucieczce z pola bitwy trafiają do centrum rehabilitacyjnego, gdzie przechodzą terapię po wojennej traumie. Dzieci, uprowadzane z domów i ze szkół, zmuszane do walki w imieniu Armii Bożego Oporu (militarnej, quasi-religijnej organizacji, dowodzonej przez samozwańczego proroka i zbrodniarza wojennego Josepha Kony) z pomocą terapeutów, próbują podnieść się po traumatycznych przeżyciach z czasu uwięzienia, ekstremalnej indoktrynacji religijnej i uczestniczenia w zbrodniach wojennych.

„Dzieci wojny” pokazuje, jak potężną i oczyszczającą moc ma przebaczenie i wiara w procesie gojenia ran po traumatycznych przeżyciach wojennych.

19:20 „ZAMEK” (2011) [Włochy] – reż. M. d'Anolfi, M. Parenti [90 min.]

„Zamek” to film przedstawiający jeden rok funkcjonowania międzynarodowego Portu Lotniczego Mediolan – Malpensa, miejsca, w którym biurokracja, ścisłe procedury i kontrola bardzo wyraźnie zagrażają wolności osób czy zwierząt przebywających na jego terenie. Lotnisko to jest punktem strategicznym, łączącym wszystkie państwowe organy ścigania. Na jego terenie testuje się nowe środki kontroli; w żadnym innym publicznym miejscu nie są one bezustannie testowane tak dokładnie. Składają się na to: włoski i zagraniczny wywiad, służby celne, Guardia de Finanza (policja finansowa), ochroniarze, psy tropiące m.in. walutę i materiały wybuchowe, system monitoringu jak również coraz większy strach przed czyhającym niebezpieczeństwem.

16.12 (pt.)

18:00 „ANGIELSKI LEKARZ” (2008) [W. Brytania] – reż. Geoffrey Smith [93 min.]

Jak to jest posiadać boskie moce chirurgiczne, a zarazem walczyć z własnym człowieczeństwem? Jak to jest próbować ratować życie, a jednocześnie odnosić porażki? Niniejszy film ukazuje lekarza, neurochirurga, Henrego Marsha, napotykającego trudności w relacjach z pacjentami w czasie swojej ostatniej misji na Ukrainie.

Henry jest jednym z czołowych chirurgów mózgu w Londynie, ale pomimo pozycji pioniera w swojej dziedzinie nadal jeździ do pracy na starym rowerze. Nieustannie zamartwia się konsekwencjami błędu lekarskiego, które mogą spotkać jego pacjentów: “Kiedy przychodzi co do czego, możemy sobie pozwolić na utratę ręki lub nogi, ale ja operuję na ludzkich myślach i uczuciach i jeżeli coś pójdzie nie tak, mogę zniszczyć charakter tej osoby na zawsze”.

19:40 „WOJOWNIK POŚRÓD ŚMIECI” (2007) [W. Brytania] – reż. Oliver Hodge [84 min.]

Co mają ze sobą wspólnego puszki po piwie, opony samochodowe i butelki po wodzie? Niewiele, chyba że jesteś zbuntowanym architektem, Michaeliem Reynoldsem. W jego rękach przedmioty te stanowią narzędzia budowy niezależnych energetycznie mieszkań z masy termalnej.

Od 30 lat, Reynolds oraz jego zieloni zwolennicy poświęcają swój czas na pomoc w rozwijaniu idei „Earthship Bioteecture” w Nowym Meksyku, czyli budowę samowystarczalnych, budynków mieszkalnych, w których projekt i funkcjonalność łączą się w ekologiczną całość. Te eksperymentalne konstrukcje nie spełniają wymaganych standardów, tworząc oś konfliktu pomiędzy Reynoldsem a władzami, za plecami których stoją wielkie korporacje. Sfrustrowany przestarzałą legislacją, Reynolds domaga się prawa do stworzenia eksperymentalnego, samowystarczalnego terenu mieszkalnego. Kiedy politycy kręcą nosem, Matka Natura zsyła tsunami i huragany, zostawiając po sobie zrozpaczone społeczności. Reynolds wraz ze swoją ekipą stara się pomóc potrzebującym, oferując swoje nowatorskie zdolności.

„Wojownik pośród śmieci” to obraz kręcony w czterech krajach przez ponad trzy lata. Ukazuje on portret zdeterminowanego wizjonera, bohatera na miarę XXI wieku.

17.12 (sob.)

18:00 „BURZYŃSKI. RAK TO POWAŻNY BIZNES” (2010) [USA] – reż. Eric Merola [118 min.]

Jest to historia lekarza i dyplomowanego biochemika, dr Stanisława Burzyńskiego, który stoczył największą w amerykańskiej historii, prawdopodobnie najbardziej zawiłą

i niezwykle intrygującą batalię prawną przeciwko Amerykańskiej Agencji ds. Żywności i Leków (FDA).

Jego spory z rządem Stanów Zjednoczonych toczyły się wokół odkrytych przez niego w 1970 roku antyneoplastonów, leków na raka. Gdy antyneoplastony zostaną zatwierdzone, po raz pierwszy samodzielny naukowiec, a nie firma farmaceutyczna, zdobędzie wyłączny patent i prawa do dystrybucji leku, który może wiele zmienić i okazać się przełomowy dla rozwoju medycyny.

Antyneoplastony przyczyniły się do wyleczenia najbardziej nieuleczalnych form raka. W filmie pokazani są różni pacjenci, którzy wybrali te leki zamiast chirurgii, chemioterapii czy radioterapii – zostały upublicznione przy tym ich karty chorobowe w celu uzasadnienia diagnozy i powrotu do zdrowia oraz systematyczne dane, poparte klinicznymi testami FDA, które porównują antyneoplastony do innych dostępnych metod leczenia zrecenzowanych naukowo w literaturze medycznej. Jedną z form raka – przewlekły, wrodzony dziecięcy glejak pnia mózgu, nigdy nie był leczony w warunkach szpitalnych. Antyneoplastony są pierwszym w historii medycyny lekiem na tę formę raka.

Ten dokument zabiera widzów w trwającą 14 lat podróż, którą dr Burzyński i jego pacjenci musieli przeżyć aby walczyć o prawo do wprowadzenia nowych metod leczenia raka.